

[Finansministeren.]

ligvis havde ønsket, at vi havde kunnet finde frem til en ordning i retning af det, jeg har fremlagt som et skitseforslag. Det må erkendes, at heller ikke dette forslag indebar den helt rigtige løsning, og at den ville give administrativt besvær; jeg tror også, jeg kan sige her fra denne talerstol, at man også inden for den socialdemokratiske gruppe har været betænkelig ved at gennemføre en ordning, som kunne ramme i flæng og give administrative besværligheder. Jeg er altså i den situation, at jeg må beklage, at det trods mange anstrengelser fra finansministeriet og skattedepartementet ikke er lykkedes at finde frem til en ordning, der giver retfærdighed eller bare en tilnærmelsesvis retfærdighed på dette punkt.

På den anden side må jeg også have lov til at slå fast, som det også blev sagt af hr. Hilmar Baunsgaard, at det lovforslag, der er fremsat af finansministeren, med den forbedring, der nu gennemføres, dog indeholder ting, der også rammer forudbetalerne; det er ikke sådan, at de slipper helt fri.

Det er simpelt hen ikke muligt, har vi måttet erkende, at gå fra ét skattesystem over i et helt nyt skattesystem, uden at der opstår nogle overgangsproblemer; dem har vi søgt at løse, så godt som vi overhovedet har kunnet løse dem. Men ansvaret for, at vi har disse problemer, ligger dog først og fremmest hos dem, der i sin tid fik gennemført en ordning, hvorefter nogle skatteydere, der havde råd til det, i kraft af forudbetalingen kunne skaffe sig en fordel på andre skatteyders bekostning — og det var som bekendt de konservative, der i sin tid foreslog og fik gennemført denne ordning med forudbetaling, som nu viser sig med al sin uretfærdighed ved overgangen fra det ene skattesystem til det andet. Det kan vi altså ikke reparere tilstrækkeligt på.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg takker hr. Alfred Bøgh, fordi han har givet tilslutning til, at vi søger spørgsmålet om udligningen kommunerne imellem løst ved tilskud af statskassen. Jeg vil dog tilføje, at hr. Alfred Bøgh utvivlsomt er for optimistisk, når han tror, at vi inden det

næste finansår igen kan have byrdefordelingsproblemet løst, således at kommunerne ikke mere skal ansøge om tilskud. Jeg regner med, at vi ikke alene for 1968-69, men også for 1969-70 i hvert fald er nødt til at søge en vis udligning over tilskud fra statskassen. Men jeg vil også føje til, at der jo ikke er tale om fuld udligning, og det er der heller ingen, der tilstræber; heller ingen tør regne med, at vi med en ændret byrdefordeling og et ændret beskatningsgrundlag kan nå til en fuldstændig udligning samtlige landets kommuner imellem.

Til hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at man må være opmærksom på, at der her er tale om 2 former for tilskud. Der er det, vi kan kalde udligningstilskuddet, som er fremkaldt af ophævelse af fradragsretten for den kommunale beskatning, og som altså fører til ulighed imellem de rige og de fattige kommuner — og det er det, man via udligningstilskuddet søger udlignet til en vis grad. Derudover kommer, fordi dette udligningstilskud ikke løser problemet om de vanskeligt stillede kommuner, spørgsmålet om tilskud af direkte karakter til de vanskeligt stillede kommuner, og her har vi tænkt os i indenrigsministeriet at følge de principper, som vi lagde til grund ved uddelingen af de 7,8 mill. kr. i januar måned i år. Jeg tror ikke, det er nødvendigt for mig at gå i detaljer om de principper, vi foreløbig har overvejet, men vil gerne sige, at det altså er de samme principper — dog ikke dem, der blev lagt til grund, da vi skulle uddele 30 mill. kr.-tilskuddet, som blev til 22 mill. kr., fordi forudsætningen dengang var en anden, nemlig en ændring af ejendomsbeskatningen. Jeg er naturligvis enig i, at det ikke kan være genialt. På den anden side forstod jeg, at det ærede medlem var så venlig at betegne mig som genial. Hvor ville jeg dog gerne kunne gengælde complimenten, men det kniber, for jeg er en sanddru mand.

Må jeg endelig sige til hr. Hilmar Baunsgaard, at forholdet jo er det, at selv om man gennemførte det ændringsforslag, som udvalgsflertallet har stillet om at bevare retten til at fradrage kommunale skatter, ville der alligevel være en betydelig forskel på situationen i de enkelte kommunegrupper. Det løser altså heller ikke spørgsmålet om forskelsbehandling kommunerne imel-